

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεχταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλόν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγραφοὶ συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀποσθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συντηροεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ὅτι καὶ χρονολογικὴ ἀνα-
Νομίζομεν γραφὴ τῶν ἐκδηλωθεισῶν
ἢ ὑποτιθεμένων σκέψεων
ἐνίων τῶν συμβούλων τῆς Κρήτης περὶ τῆς
μελλούσης στάσεως ἣν θέλουσι τηρήσει κα-
θόσον ἀφορᾷ τὸ πολίτευμα τῆς νήσου εἶνε
ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τῆς νή-
σου καὶ ἐν γένει τοῦ ἐλληνισμοῦ. Διευμπα-
νίσθη ἤδη καὶ ἡμεῖς ὡς ἀπλῆν εἶδῃσιν ἀνα-
γράφομεν τὴν γνώμην ἐνὸς τῶν συμβούλων
ὅστις ἔλαβε τὸ θάρρος νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδέαν
ὅπως ἡ Κρήτη ἀνακηρυχθῇ ἀνεξάρτητος ἡ-
γεμονία καὶ ὑπὸ τοιοῦτον πολίτευμα ἐξακο-
λουθήσῃ νὰ διοικῇται. Ἀλλὰ τὴν εἶδῃσιν
ταύτην δὲν ἐπεκύρωσαν νεώτεραι πληροφο-
ρίαι οὔτε εἶνε δυνατόν νὰ ἔχῃ ὡς ἀνεγράφη.
Πιθανόν εἰς τῶν συμβούλων τῆς Κρήτης
ἐνεκα προσωπικῶν σκέψεων νὰ ἐκφράζῃ τοι-
αύτην γνώμην. Αὕτη ὅμως δὲν εἶνε δυνατόν
νὰ γίνῃ ἀσπαστὴ ὑπ' οὐδενὸς τῶν Κρητῶν.
Ὅτε ἐπάλαυν ἡ νήσος ὅπως ἀποτινάξῃ τὸν
ἐπὶ ἔτη τυραννοῦντα αὐτὴν ζυγὸν ἀνεπέτασ-
σε τὴν σημαίαν μὲ τὸ σύνθημα «ἐνωσις ἢ
θάνατος» καὶ ὑπὸ τὴν σημαίαν ταύτην ἡγω-
νίσθη. Ἐδέχθη δὲ τὸ προσωρινὸν πολίτευμα
πάντοτε ὡς προσωρινὸν καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα
ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα ὅπως
ἐκπληρωθῇ ὁ κοινὸς τῶν Κρητῶν πόθος πρὸς
ἐνωσιν τῆς πατρίδος αὐτῶν μετὰ τῆς μη-
τρὸς Ἑλλάδος, καὶ τὸ Πανελλήνιον ὄνειρον
ὅπως ὅλαι αἱ ἐλληνικαὶ ἐπαρχίαι ὑπαχθῶ-
σιν ὑπὸ μίαν κοινὴν ἐλληνικὴν διοίκησιν καὶ
ἀποτελέσωσιν ἓνα πολίτευμα καὶ ἐν Κράτος
ἰσχυρὸν καὶ ἀκλόνητον μέλλον νὰ ἀντεπε-
ξέλθῃ κατὰ τῶν ραδιοιουργιῶν ἐκείνων, οἵτινες
ἐπιθυμοῦσι νὰ βλέπωσι τὸ μὲν ἐλεύθερον ἐλ-
ληνικὸν Κράτος ἐξησθενημένον, τὰς δὲ ἄλ-
λας ἐλληνικὰς χώρας ἀπομακρυνομένας
ὁσημέραι ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς ἐνότητος.

Ὁ ἐλληνισμὸς ὑφίσταται σήμερον καὶ
ἐπιτυχάνει νὰ ἀνταπεξέρχηται καθ' ὅλων
τῶν κινδύνων καὶ κατὰ τῶν παγίδων ἃς ποι-
κίλοι ἐχθροὶ στήνουσιν κατ' αὐτοῦ μόνον διὰ
τῆς ἐνότητος καὶ διὰ τῆς κοινῆς ἰδέας καὶ
δράσεως. Ἐὰν κατορθωθῇ ἡ ἀπό τινος χρό-
νου ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἐλληνισμοῦ ἐπι-
διωκομένη δηλητηρίασις τῆς κοινῆς γνώ-
μης ὅπως ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ τῆς κοινῆς
ταύτης δράσεως αἱ διάφοροι ὁμόφωνοι ἀλλ'
ὑπόδουλοι ἐπαρχίαι ὁ θρίαμβος βεβαίως ἔσε-
ται μέγιστος καὶ αἱ ἀπώλειαι δεινὰ. Ἀς

ὑποθέσωμεν ὅμως ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος εἶνε
πολὺ μακρὰν ὁ δὲ ἀπαίσιος κρωγμὸς ὃν ἐξέ-
βαλεν εἰς Κρῆς πολίτης—ἐὰν τοῦτο εἶνε ἄ-
ληθές—θὰ πνιγῇ ἐν μέσῳ τῆς ὁμοφώνου
βροντοφωνίας τῶν ἡρώϊκων τέκνων τῆς νή-
σου καὶ δὲν θὰ δυνηθῇ ποσῶς νὰ μεταλλάξῃ
τὰ ἐπικρατοῦντα αἰσθήματα. Ὑπὲρ ποτε ἄλ-
λοτε ὁ ἐλληνισμὸς νῦν ἔχει ἀνάγκην μιᾶς
εὐχῆς καὶ μιᾶς γνώμης.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ

[Ὡς εἶνε ἤδη γνωστὸν πολλὺς γίνεται
λόγος περὶ συγκλήσεως Ἐθνοσυνελεύ-
σεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως αὕτη ψηφίσῃ
τὸν θεσμὸν τῆς ἰδρύσεως Γερουσίας, ἡ-
τις, φρονοῦσιν οἱ πρὸς τοῦτο ἀσχολού-
μενοι θὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸν κατήφορον
τὸν ὁποῖον ἐπῆρεν ἡ βουλὴ καὶ θὰ ἀπαλ-
λάξῃ τὴν κυβερνήσιν καὶ τὴν διοίκησιν
τοῦ τόπου ἀπὸ τὰ μαστίζοντα κακά. Δὲν
εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔχουσι τὴν αὐ-
τὴν γνώμην περὶ τῶν καλῶν τὰ ὁποῖα
θὰ ἐπιφέρει ἡ Γερουσία. Τὸ σῶμα
τοῦτο ὑπῆρχεν ἄλλοτε καὶ συνεπὲς οἱ
παλαιότεροι γνωρίζουσι πόσον κακῶς ἐ-
πέδρασαν εἰς τὰς τύχας τοῦ ἔθνους. Εἰς
τῶν συγχρόνων φαίνεται ἔχων νωπὰς εἰ-
σέτι τὰς ἐντυπώσεις τῆς γερουσίας ἐδη-
μοσίευσεν εἰς τὸ «Ἀστὺ» ἑκτενὲς ἄρθρον
δι' οὗ ἀναιρεῖ τὰς γνώμας τῶν φιλοῦν-
των τὴν ἀνασύστασιν τῆς Γερουσίας.
Ἐπειδὴ δὲ συμπίπτει καὶ ἡ γνώμη ἡμῶν
νὰ εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν τοῦ ἀρθρο-
γράφου τοῦ «Ἀστεως» μεταφέρομεν τὰ
κυριώτερα μέρη τοῦ ἀρθρου τούτου ἔχον-
τα ὡς ἑξῆς:]

Τί μαγικὸν ὄνειρον!

Γερουσία! Καὶ μόνον ἀπαγγέλων τις αὐτὸ
αἰσθάνεται ὅτι πρόκειται περισυνεδρίου πολιτοῦ,
τὸ ὁποῖον ἐξ ὅχου φιλεῖ ἡ Ἀθῆνα· σοφοῦ συνε-
δρίου, τὸ ὁποῖον τίποτε δὲν συναρπάζει καὶ τί-
ποτε δὲν ποιεῖ περὶ τοῦ ἀγνωστῆρος ἀφρογάλα-
κτος τοῦ ἔθνους, τῶν εὐγενεστέρων αὐτοῦ κο-
ρυφῶν, ἀδιάφορον ἂν εἶνε φαλακρὰ, περὶ συνε-
δρίου ἀκυμάντου, ἀταράκτου γαλάνης, ἐν τῷ
ὁποίῳ οὐδέποτε οὐδ' ἡ ἀσθενεστέρᾳ ἐπιπνέει
συμφέροντος, ὑστεροβουλίας ἢ ἄλλης ταπεινῆς
ἐμπνεύσεως ριπῆ. Ὅθ' εἶνε ἡ γερουσία μίᾳ πο-
λύτιμος συλλογὴ ἀτέγκτων μορφῶν, μίᾳ δέσμῃ
Γράκων, Φωκίωνων καὶ Κατῶνων, τὴν ὁποίαν
θὰ φωτίζῃ πάντοτε μὲ φῶς ἀνέσπερον τοῦ Ὁ-
δοῦσεως ἢ φρόνησις.

Πόσον γρήγορα λησμονοῦμεν πράγματα χθε-
σινά. Κάτι θὰ ἤξευρον οἱ ταλαίπωροι τῆς Ἐ-
θνικῆς Συνελεύσεως πληρεξούσιοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον
πρόσφατα τὰ πράγματα ὅταν ἐμαίνοντο κατὰ
τῆς Γερουσίας· καὶ θὰ ἐνθυμοῦντο. Ὅταν δὲ
οἱ εὐάριθμοι καὶ δειλοὶ ὑποστηρικταὶ τῆς Γερου-
σίας ἐπεκαλοῦντο τὴν βουλὴν τῶν λόρδων, δὲν
θὰ εἶχεν ἡ πλειονοψηφία ἀδίκον, ἂν τοῖς ὑπερί-
μνησκε, ὅτι ἕκαστον ἔθνος τελεῖ ὑπὸ ἰδίους ὅροις,
ἔχει ἴδιον πνεῦμα, καὶ ὅτι πολὺ σπανίως ὅταν
οἱ ὅροι οὗτοι παραλλάσσουσιν ἡδυνήθῃ ἓν ἔθνος ν'
ἐνεύρῃ τὸν δρόμον τοῦ ἀκολουθεῖν ξένας ἀ-
τραπούς.

Πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων περιφανῶν ὀνομάτων
ἡ Γερουσία τοῦ παρελθόντος ἦτο συνέδριον, τὸ
ὁποῖον εἶχεν ἐκθρέψει καὶ κορυφώσει τὴν συναλ-
λαγὴν πολὺ πρὶν γνωρίσῃ ταύτην ἡ Βουλὴ τῶν
ἀντιπροσώπων. Οὐδεὶς ἐξ ὧν ἐνθυμοῦνται τοὺς
τιμαριούχους τοῦ γερουσιαστικοῦ ἀξιώματος θὰ
μᾶς διαψεύσῃ. Οὐδεὶς θ' ἀρνηθῇ, ὅτι, πλὴν ὀλί-
γων, οἱ πλεῖστοι ἐπώλουν πολὺ, πολὺ ἀκριβὰ
νὰ τὸ ἔθνος τὴν δουλοφροσύνην τῶν καὶ ὅτι ἡ
ἀκριβοαγορασμένη ἀφροσύνη τῶν ἐκόςτιζεν εἰς
τὸ ἔθνος πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν συναλ-
λαγὴν τῶν σημερινῶν βουλῶν. Καὶ πότε τοῦτο;
Ὅταν ὑπῆρχεν ἀκόμη εἰς τὸν τόπον τοῦτον
ὕλικόν διὰ γερουσίαν, ὅταν οἱ συγκλητικοὶ ἐ-
στρατολογοῦντο κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ συντά-
γματος τοῦ 1844 ἀπὸ ἐκείνου, «αἱ ὁποῖαι διε-
τέλεσαν δις πληρεξούσιοι ἐθνικῶν συνελεύσεων
τοῦ Ἀγῶνος, στρατηγοὶ καὶ ναύαρχοι, λαβόν-
τες τοὺς βαθμοὺς τῶν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν
καὶ εἰς τὰ πελάγη τῶν ναυμαχιῶν, ἀρχηγοὶ
στρατοπέδων ἢ στόλων, ὡδηγήσαντες τὰ ἐλλη-
νικὰ ὅπλα κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα
εἰς πολιορκίας ἢ μάχας». Καὶ παρ' ὅλον τὸν λυ-
ρισμὸν τῆς φρασσεολογίας ταύτης, ὑπῆρχον ἄν-
δρες τῶν κατηγοριῶν τούτων τότε. Σήμερον
ζητοῦν πάλιν γερουσίαν. Θὰ γείνη φυσικὰ ἀπὸ
στρατηγῶν καὶ ναυάρχων τοῦ πολέμου τοῦ
1897, ἀπὸ πολαιμάχων τῆς κάλπης, οἱ ὁποῖοι
δὲν θὰ δυσαρεστῇθουν νὰ καρακάθηνται ἐν τῇ
γερουσίᾳ ἀντὶ ἐν τῷ θεωρεῖν τῶν πρῶν βουλευ-
τῶν, ἀπὸ πρῶν καθηγητῶν, ἀπὸ ἀποστράτους
τῆς δικαιοσύνης, τοῦ νομικοῦ συμβουλίου τῆς
ἀνωτέρας διοικήσεως.

Καὶ τότε, ὅταν, εἴτε διὰ διατάγματος, εἴτε
αἰρετοί, συναθροισθῶν ἐκεῖ μέσα ὅλοι οὗτοι οἱ
πρῶν καὶ τέως, θὰ παταχθῇ ἡ συναλλαγή, καὶ
θὰ ἐξυγιανθῇ ἡ πολιτεία.

Ἄλλ' ὅσοι παρακολουθεῖν καὶ τὴν ἐκτὸς τῆς
Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν συνειθίσταμεν νὰ ἐπιρρί-
πτωμεν ὅλας τὰς ἀμαρτίας, συναλλαγὴν, τὴν
συναλλαγὴν μεγαλωνύμων ἀξιωμάτων καὶ ἐπι-
τροπειῶν καὶ συγκλήτων, δὲν θὰ ἔχουν δυσκο-
λίαν νὰ παραδεχθῶν, ὅτι οἱ νοσταλγοὶ τῆς γε-
ρουσίας δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἰδρύ-
σουν παραπλεύρως ταῦ στομάχου τῆς Βουλῆς
στομάχους πολὺ ἰσχυροτέρους καὶ πεπτικωτέ-
ρους, τοὺς τῶν σοβαρῶν συγκλητικῶν. Τότε μίᾳ
κυβερνήσει διὰ νὰ σταθῇ εἰς τὰ πόδια τῆς θὰ
χρεισθῇ νὰ τρέφῃ καὶ ἄλλους διὰ τροφῆς πολὺ
λεπτοτέρως, ὅπως ἐξαγοράξῃ τὴν ἀριστοκρατι-
κὴν συγκατόθεσιν τῶν ἰδίων νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ
ἀρχῇ. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξαντληθῇ τὸ θέμα τοῦτο
ὑπὸ ὅλας αὐτοῦ τὰς φάσεις, ἃς δεχθῶμεν, ὅτι
ἡ Γερουσία θ' ἀποτελεῖται ἀνεξαιρέτως ἀπὸ
σοφοῦ ἀγίου.

Τί πρὸς τοῦτο; Κατὰ τί τοῦτο θὰ βελτιώσῃ
τὴν κατάστασιν; Μήπως ἡ Βουλὴ γαστρίως νο-
μοθετικὸν σῶμα; Μήπως τὸ ἀπροσώρητον ἐδη-
μιουργήθῃ ἐκ τῆς ἀστοχίας τῶν νόμων; Ἄν
ἦτο τοῦτο τὸ κύριον, βεβαίως τότε μίᾳ γερου-
σίᾳ, βασιανίζουσα τοὺς νόμους ἐκ δευτέρου, δὲν
θὰ ἦτο ἀχρηστος, μολοντί καὶ τότε τὴν ἐρ-
γασίαν ταύτην θὰ τὴν ἐξετέλει σκοπιμώτερον
ἢ προεσιγήσει ἐνός συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας.
Ἀλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο τὸ ἀποτελοῦν τὴν χρεω-
κοπίαν τῆς Βουλῆς. Ἡ Βουλὴ χρεωκοπεῖ ὡς
σῶμα πολιτικὸν παρέχον ἢ ἀποποιούμενον τὴν
ἐμπιστοσύνην τοῦ εἰς τὰς κυβερνήσεις. Χρεω-

κοπή διὰ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπαρτίας ἐκ μὲν ὡν τῶν φίλων τῆς ἐκείνου κυβερνήσεως, ἂν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἀρχή, καὶ διὰ τῆς καλυσεργίας, ὑπὸ τὴν στραγγαλιστικὴν πίεσιν τῶν ὁποίων κορυφῶνται αἱ ἀξιώσεις; χρεωκοπεῖ ἐπὶ τέλους μὴ δυναμένη, ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω, νὰ ἐξαγοσθῇ νομοθετικῶς. Ταῦτα πᾶς δύναται νὰ τὰ θεωρῇ ἢ γερουσίαι; Ὅταν θὰ συνεδριάξῃ αὕτη, δὲν θ' ἀπαιτῆται καὶ τότε διὰ νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας τῆς μίας κυβερνήσεως ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Βουλῆς; Καὶ διὰ νὰ ἐξαγοσθῇ καὶ λειτουργήτῃ ἡ Βουλὴ, δὲν θὰ ἐπιπροσβῶν καὶ τότε τὰ αὐτὰ ἀπελπιστικά προσκόμματα;

Ἄς ἀφῶντων λοιπὸν τὸ πολίτευμα εἰς τὴν θέσιν του, καὶ ἂς ἐπιδιώκουν πάντες οἱ ποιοῦντες τὴν πατρίδα, τὴν ἐξυγίανσιν τῆς Βουλῆς, καθισταμένης ἐφικτῆς τῆς ἀπροσκόπτου αὐτῆς λειτουργίας. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ πράξεως νομοθετικῆς. Αὕτη ἡ Βουλὴ ἔχει τὴν δύναμιν ν' αὐτοθεραπευθῇ, μεταρρυθμίζουσα τὸν κανονισμὸν αὐτῆς. Αὕτη, ἂν δὲν ἀπαύται, εἶνε καὶ τοῦ Ἄνακτος ἡ γνώμη, κατὰ τὰ πρό τινα ἡμερῶν δημοσιευθέντα ἐξ ἀνακρινόντων ἐγκρίτου πολιτοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Α'.

Μίαν πολὺ ζεστήν ἡμέραν τοῦ Ἰουνίου, καθ' ἣν εἰς τὰ Τρίκαλα ἐπενεν ὁ φοβερὸς λίθος ὁ καταστρέφον τὸ πᾶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκίνησε μὲ δύο φίλους μου διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ ὑστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια διὰ Μετσόβου τὴν ἰδιωτέραν μου πατρίδα... Ἐπικυρώσαμεν πρῶτα τὰ διαβατήρια εἰς τὸ ἐκεῖ τουρκικὸν προξενεῖον, ὑπερδιηθύνον ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ, ἀπόντες τοῦ προξένου, ἐπῆραμεν διὰ τὸν δρόμον ἕνα ἀρσὶ ψητὸ ἔτσι μὴν πρὸ τὸν Χασιώτην καὶ τέσσαρα καρβέλια ψωμί, τὰ ὅποια ἰδοῦμεν εἰς τὸν ἀγωγιάτην Συναρᾶν ὀνομαζόμενον, τὸν ὅποιον ἐπέστειλαμεν ἀπὸ τὸ πρῶτον εἰς τὴν Καλαμπάκην, ἐπειδὴ συνήθως αὐτὸ ἐπιβάται μεταβαίνοντες μέχρι Καλαμπάκας σιδηροδρομικῶς, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν κορυφαίαν τοῦ κόμπτου καὶ εἰς τῆς δύο μετὰ μεσημβρίας προεμπίπτει ὑπὸ μερικὸν συμπαντριωτῶν μας, ἐξεκίνησαμεν σιδηροδρομικῶς ἀπὸ τὰ Τρίκαλα καὶ εἰς τὰς τρεῖς μετὰ μεσημβρίας εἰμεθα καθάλα καθεῖνας εἰς τὸ ἀλογόνην. Τὸν ἥλιον τὸν εἶχονμεν κατὰμακρὰ, ἐκαίε δὲ ὑπερβολικῶς, ὅσον νὰ περᾶσιν τὴν ξηρὰν κοίτην τοῦ Πηνειοῦ καὶ νὰ σταθῶμεν ἐπὶ τῇ ἀντικρύνῃ ριζῇ εἰδομα καὶ πάμπαν. Τὶ ζῶν περνοῦν οἱ κακοίμοι οἱ ἀγαγεῖς; τὸ καλοκαίρι πλέον εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα εἰς τὰς βροχὰς καὶ τὰ χιόνια. Μόλις ἐπεράσαμεν τὸν Πηνειὸν εἰσλήθημεν εἰς μέρος συνδένδρον καὶ ἀμέσως ἀναπνεύσαμεν τὴν ἀέρα τοῦ βουνοῦ. Μετὰ μίαν ὥραν καὶ πλέον πορεύαν ἐπὶ ἑκατέρωθεν εἰς ἕνα χῆνι, διευθυνομένη ἀπὸ Ἀλβανούς ἤμιομεν ἀπὸ δύο ταίπουρα καὶ ἀρκετὸ κρῖον νερό, περᾶσαντες δὲ, ἂν καὶ ἡ θέσις λέγεται Κρούβρις. Ἀπ' ἐκεῖ μετὰ τριῶν ὥρων πορεύαν, βράδυ βράδυ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χῆνι τῆς Καστανίας, τοῦ ὁποῦ οἱ διευθυντῆς ὀνομάζεται Τρύπας. Ἐκεῖ ἐξεπελεύσαμεν διὰ νὰ πορευθῶμεν. Τὸ χῆνι αὐτὸ κεῖται εἰς τὴν ποταμιάν. Τὸ μόνον προϊόν του εἶνε ὅτι οὐ Τρύπας ἔχει καλὰ κροσὰ καὶ ἕνεκα τούτου οἱ ἀγαγεῖς τὸν προτιμῶν. Πράγματι δὲ ἔχει μίαν ρετσίναν Καστανιοτικὴν ὅπου εἶνε τρέλλα. Ἐκοιμήθημεν εἰς τὸ ὑπαίθριον, στρώσαντες τῆς βελόντζας μας διὰ στρώμα καὶ τὰ δισκία διὰ προσκέφαλα. Τὸ πρῶτον περὶ τὰ ἐξημερῶντα ἡτοιμάσθημεν καὶ ἐνῆλθον πάλιν τὸν ἀνθρώπον. Ἡ πορεία μόνοντος, ἔνθεν καὶ ἔνθεν βουνὰ δασώδη, ὅλη δὲ ἡ ποταμιά κατὰφωτος ἀπὸ πλατάνων. Διὰ νὰ περᾶν ἡ ὥρα ἐλέγαμεν ἀπὸ κανένα τραγοῦδι. Περὶ τὴν ὁρῶν πρῶτην ὥραν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ μαλακιστικὸν χῆνι, ἐνθα καὶ ὑποτακνύμεν, δὲν ἐξεπελεύσαμεν ὡς, ἀλλὰ ἀπ' οὗ ἐχαρτίσαμεν τὸν κ. ὑποτελώνην, Ζαχαρόπουλον ὀνομαζόμενον, ἀνθρώπον φαινόμενον λίαν εὐγενῆ τῶς τρόπου, ἐπῆραμεν τὸν ἀνθρώπον πλέον.

Μετὰ μίαν ὥραν πορεύαν ἐφθάσαμεν εἰς τὸν ἐλ-ληνικὸν σταθμὸν τὸν συνῶνον, Πέτρα Φιλὶ ὀνομαζόμενον καὶ ἀπεχαιρετήσαμεν πλέον τὸ ἐλευθερὸν ἔδαφος. Μόλις ἐποτήσαμεν τουρκικὸν ἔδαφος μὲ ἐφῆνι διὰ ἔχασα τὸ ἐγὼ μόνον, ἕνα βάρος ἐπίεσον ὁμῶς, τὸ στήθος μου καὶ με κατέλαβε μία μελαγχολία, τὴν ὅποιαν μόνον διούλος Ἑλλῆν ἀισθάνεται, ὅταν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα μεταβαίνῃ εἰς τὴν πατρίδα του εἰς τὴν οἰκογενειακὴν του ἐστία. Ἐκεῖ δὲ ὅπου προχωροῦσαμεν ἐν σιωπῇ καὶ ἀτενίζοντες πρὸς τὸ ἀπέναντι χωρίον Μαλακισίων, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐπλεονεῖ εὐχαρίστησιν, ἕως τσαούσης Τούρκους καὶ δύο νιζομυδῆς μᾶς ἐκρίθησαν νὰ μᾶς ἴδουν τὰ διαβατήρια καὶ ἀπ' οὗ τοὺς ἐδώσαμεν μπαχτσίσι ἀπὸ πενήντα λεπτὰ ἑκάστος μᾶς ὅσων ἐλευθέρους καὶ μᾶς νιζήθησαν τὸ κατεῦθεν. Μπαχτσίσιον Νο 1. Μετὰ μίαν ὥραν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χῆνι Σαῖτ Πασᾶ, ὅπου ἐξεπελεύσαμεν. Τούρκους τελευτοφύλαξ ἐπεθεώρησε τὰ διαβατήρια καὶ καὶ τσαούσης τὰ διαβατήρια μᾶς καὶ μετὰ τὸ ἀπαράτητον Νο 2 μπαχτσίσι ἐκαβαλίσσαμεν πάλιν τὰ ἄλλα μᾶς καὶ ἐξήκολούθησαμεν τὸν ἀνθρώπον δρόμον, ὅλο ὁρῶν-τῆς καὶ μυραδὶ ἀπὸ ἔλατα καὶ πεῦκα, τὰ ὅποια προ τοῦ 97 ἦσαν ἑλληνικά καὶ εἶχον εἰς τὴν μάτια μου ἄλλην χεῖρ, ἐν ᾧ τὴν ὥραν ἐφῆνι καὶ αὐτὰ σὰν πικραμένα. Μετὰ ἡμισίας ὥρας πορεύαν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ χῆνι Ζυγοῦ, ὅπου πρὶν ἦτο ὁ τελευτῶν ἑλλήνων σταθμὸς, δὲν ἡμῶς νὰ κρατῶμεν τὴν συγκίνησιν ὅταν ἀντὶ φρουτανέλλας εἶδον τὰ εἰρήνη τῶν νιζομυδῶν, ἐδῶ ἄλλο, ἐξεπέψαμεν καὶ ἄλλην ἐπιθεώρησιν τῶν διαβατηρίων παρ' ἀξιωματικῶν καὶ Νο 3 μπαχτσίσι. Ὑστερα δὲ ἀπὸ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας ἐφῆνι ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ζυγοῦ τοῦ Πηνειοῦ. Σπαμῆταμεν κάμπος διὰ νὰ ἀπολαύσῃμεν τὴν μαγευτικὴν θέσιν, ἥτις ἐξή-πλουτῇ ἐνὸς μῆτος. Κατὰ πρῶτον δὲ κτυπᾷ εἰς τὸ μῆτι τὸ Μετσόβον ἔχον σχῆμα τριγώνου ἀνεστρωμένον, ἐξ ὧν τὸν οἰκιστικὸν τὸν διακρίνοντα τὸ φρούριον, τὸ γεροντοκομῆτον, τὸ καυδοστασίον, ἡ ἐκκλησίαι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου χωματισμένη με κόκκινον χρώμα, με τὸν περὶ τὸν τῆς φτενόμενον με διάφορα δένδρα, δύο δρόμους ὁ ἕνας διευθυνόμενος πρὸς τὰ Ἰωάννικα καὶ ὁ ἄλλος πρὸς τὴν Μακεδονίαν. Ἀπ' ἐκεῖ βλέπει κανεὶς τὸν Περσέον, τὸν Μισοκέλι, τὰ βουνὰ τοῦ Ζαγορίου, τὰ ἄνωθεν τοῦ Μετσόβου ὄρη καὶ βουνὰ καὶ τὸ Μακροβούνι τὸ χωρίζον τὴν Ἡπειρον ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν. Ἦτο πρὸ μεσημβρίας καὶ εἶχονμεν τὸν ἥλιον ὀπισθεν μᾶς καὶ ἕνεκα τούτου δὲν ἡμπορούσαμεν νὰ χωρῶ-μεν τὴν ὥραν αὐτὴν θέσιν. Τὶ κρίμα αὐτὰ τ. ὥραν καὶ ρομαντικὰ μὲρ νὰ εἶνε ἀκμή ὑπόδου! νὰ μὴ εἰμπορούμεν οἱ ραγιάδες νὰ τὰ χαίρωμεν, περὶ μόνον οἱ κατασκευαστῆς καὶ οἱ ἀγροεὶς ὅταν μεταβαίνουσιν εἰς τὰς στέρνας. Ἀπ' οὗ ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν ἐθαυμάσαμεν τὸ ἀπε-ρίγραπτον πρὸ ἡμῶν θέμα ἐπῆραμεν τὸν κα-τήφορον περὶ πλέον, διότι τοῦ εἰμπερὶ κανεὶς νὰ στήλῃ καθάλα εἰς ἀλογον καὶ μετὰ δύο ὥ-ρων κατηφορικὴν πορείαν δι' ἐλεεινοῦ καὶ δυσ-βάτου δρόμου ἐφθάσαμεν εἰς ἐν παρεκλήσιον τοῦ Μετσόβου τιμήμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ἐκεῖ κατῶθεν δένδρου τινοῦ ἀνε-παύθημεν ἐπ' ὀλίγον, ἐπροσκυνήσαμεν τὴν εἰ-κόνα τοῦ Ἁγίου ἐφῆνι μερικὰ κέκρυμτα εἰς τὸ ἔξωθεν τῆς ἐκκλησίας εἰκοστοστάσιον καὶ ἐκαβαλίσσαμεν πλέον, διότι ἐπρόκειτο νὰ πά-ρωμεν ἀνθρώπον καὶ ἀνθρώπον σὰν μπαχτσίσι, διότι ἡ ποταμιά τοῦ Μετσόβου εἶνε λίαν ἀπότομος. Διήλθομεν μίαν ξυλὴν γέφυραν τὸ ποταμῖον, ὅστις εἶνε ὁ Ἀρχαῖος καὶ μετὰ ὀλίγον ἀνθρώ-πων δρόμον, στρωμένον με καλντερίμι ἐφθά-σαμεν εἰς ἕνα κτήνον κατὰφωτον ἀπὸ ὑπερῷον δένδρου. Μόλις ἐκόμεν ὀλίγα βήματα καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τελευτεῖον Μετσόβον. Ἐκεῖ παρυστασθῶμεν ἐνὸς μῆτος μᾶς ζαπτιδες, κολτζῆ-δες, πασαρπὶρ μεμουρδες, τελῶναι καὶ φαρι-σαῖτι ποὺ εἶνε νὰ τὰ χάσῃ κανεὶς χωρὶς νὰ ἔχῃ τίποτε ἀπάνω σου δὲν γλυτώνεις με δέκα γρόσια ποὺ νὰ ἔχῃς καὶ τίποτε πράγματα ἐπάνω σου! Ὁ τελῶνς μᾶς ἐπεθεώρησε ἐν πρὸς ἐν

τὰ πράγματά μας. Οἱ δύο συνοδοὶ μου τυγῆ-νοντες Μετσόβου ἐτράθησαν διὰ τὰ σπῖτα τους, μολοντὶ με προπερῆθησαν νὰ ὑπάγῃ μᾶς τους δὲν ἐδέχθη ὁμῶς καὶ ἀπεφάσισα, ἐπειδὴ θὰ εἰμένα ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας, νὰ καταλῶ εἰς κανένα χῆνι. Πρῶτησαν ἂν ὑπάρχουν χῆνα καὶ μὲ ὑπεδέχον ἐκεῖ πλησίον εἰς τὸ τελο-μεῖον ἐν τοιούτων, διευθυόμενον ὑπὸ μίας γυ-ναϊκὸς Σόφως καλουμένης. Δὲν μὲ ἄρεσεν ὁ-μῶς, τὸ χῆνι ἐννοεῖται, διότι ἦτο πληκτικὸν καὶ με δωμάτια ἐλεεινά, εἵπειτα ἦτο καὶ πολὺ ἀπόκλειοντο μὲ εἶπαν ὅμως ὅτι ἐπάνω ἔχει καλλίστη χῆνα. Ἐκίνησα λοιπὸν πάντοτε καθ-βάλα διὰ τὸ κατὰμῃ μόνον. Ὁ δρόμος ἀνθρώ-πικος καὶ ἐστρωμένος με καλντερίμι, παλῆ-στα, κηροὶ ἀπὸ τοῖχων ἐτοιμορρόπων, ἀπ-πατοι σανιδένιοι,

ΕΚ ΚΑΛΑΡΡΥΤΩΝ

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ καιρὸς εἶνε καλὸς ἐντελὴς, ἐξήκολούθησαν δὲ ἀπὸ τῆς ἀνέ-ξως μεγίστης πενία μαστίζει ἅπαντα τὸν νο-μὸν Ἀρτῆς ὡς καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν Ἀρτῆς ὡς καὶ τὴν ἄλλοτε πλοῦσιν ν. κομῶντες Καλαρρῶ-ν, αἵτινες ἀναμένουσιν ἀνυπομένους τὸν προ-σχεῖς μῆνας Ἀπριλίον, Μάιον καὶ Ἰουνιον, ὅ-τε ἀρκετοὶ ταξειδιῶται ἔρχονται ἐκ διαφόρων τῆς ὑψηλοῦ μερῶν ὅπου διὰ τὸ ὥρως των ὠφελοῦνται ὀλίγα χρήματα καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὴν πατρίδα των γίνονται ὀλίγη κίνησις καὶ λησμονεῖται πρὸς καιρὸν ἡ πενία. Ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομάδων θ' ἀρχίσῃ καὶ ἡ συγκοινωνία μετὰ τῶν Τρικαλῶν ὅπου ἐν προμηθεύοντες τὰ τρῶ-φιμα καὶ ἴδουν ὀλίγη εὐθυμία, καθότι διὰ τὸν χειμῶνα ὁ ἀραβύσιος ἐπωλεῖτο 50 λεπτὰ καὶ ὁ αἶτος 70—75 λεπτὰ κατ' ὅκω.

Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν εἰς τὸ ἀπέναντι τῶν Καλαρρυτῶν τουρκικὸν ἔδαφος ἐνθα ἡ ἐπὶ βράχου Μονῆς Θεοτόκου λεγόμενη «Κυ-πῆρα» Τούρκικη στρατιωτικὴ συνέλαβεν τὸν ἐκ Συράκου κ. Γεωργίου Φασούλην ἐπιστρέφοντα ἐκ Πύργου εἰς τὴν πατρίδα του, ἀπὸ τὸν ἐλθ-στεύσαν ἀφαιρέσαντες δρ. τριακοσίας, ἂς ἔφερε μαζὺ του, ἐν ὁρόλῳ, δειράντες αὐτὸν ἀνη-λεως ἤβησαν καὶ νὰ τὸν φονεῦσιν ἐὰν κατὰ τύ-χην δὲν ἐξήρχετο ἐκ τῆς μονῆς ὁ ἡγούμενος Χρῆσανθος.

Τίποτε ὀλιγώτερον δὲν ἔπαθεν ἀπ' οὗ εἶχε τὸ ἀτύχημα πέρυσιν ὁ ὑποτελώνης Καλαρ-ρυτῶν κ. Ἀντ. Παπαδοπούλου εἰς τὸ αὐτὸ μέρος οὗ, ἀπὸ τὸν εἰδερν ἀνηλεως, τοῦ ἀφῆρε-σαν δρᾶχ. ὀκτακοσίας καὶ ὀκτὸ μὲν ἔπῃσαν αὐτὸν εἰς Συράκων, ὅπου γνωρίζαντες αὐτὸν αὐτὸν ἐκ τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς εἰς ἂς ἦτο γνωστότατος τὸν ἀ-πέλυσαν, τὸν Τούρκων στρατιωτῶν ἀρνηθέντων ἐντελὴς τὴν γενομένην αὐτῷ ληστείαν καὶ κα-κούχῃαν.

Μεγάλως ἐπαίνουονται οἱ ἐνταῦθα δι-οικητικοὶ ὑπόλληλοι κ. Δημ. Οἰκονομίδης, εἰρηνοδίκης πρὸ πέντε ἐτῶν μένον ἐνταῦθα κ. Γεώργ. Κουτσουνίκας ὑποτελώνης μετὰ δικαίου ἐργαζόμενος καὶ οὐχὶ πιέζων τὸν κόσμον ὡς καὶ ὁ ἀκούραστος καὶ προθύμως ἐργαζόμενος σχε-δὸν νυκθήμερον τηλεγραφητῆς κ. Εὐάγγελος Λιάσσης.

Μεγάλως ἠδικήθησαν αἱ Καλαρρυταὶ διὰ τῶν τελευταίων ταχυδρομικῶν τροποποιήσεων καταργηθείσης τῆς ἀποστολῆς ταχ. δειμάτων ἐκ διαφόρων μερῶν ἐνῷ ἔπρεπε νὰ δοθῇ τὸ δι-καίωμα τῆς ἀναλλαγῆς ταχ. ἐπιταγῶν παρὰ διαφόρων ταχ. Γραφείων ἐνθα ὑπάρχει ξηνη-τευμένη κατόκει καὶ ἔχουν ἀνάγκη ἀποστολῆς χρημάτων καὶ οἱ γνωστόν εἶνε παρὰ τῇ Διευθύν-σει τοῦ ἀνω Ταχ. καὶ Τηλ. Γραφείου εἰσπράττει περισσότερα ἄλλων τοιούτων ἐχόντων δικαίω-ματα συναλλαγῆς.

X.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σᾶς ἐγγράφα ἦδη δι-ὁ διαβόητος Γιάχο Τσι-νῆς ἐκ Δελφίνου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰωακὴλ καὶ τοῦ ἐκ Κολωνίας Ἰσοφ βῆ ἀπεστάλησαν

εἰς ἔξωρην διότι ἐφυγάδυσαν τὸν ληστὴν Μα-λκὴ βῆν. Τοιαῦται πράξεις τῶς πολὺ τὸν τοπάρχην Ἰωαννῖναν, διότι ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκη ἡσυχίας καὶ τάξεως. Ἐπιβίβειν δὲ τὸ ἴ-διον μέτρον θὰ ἀκολουθῇ καὶ διὰ πάντας τοὺς προστατεύοντας τα κακοποιὰ στοιχεῖα.

Ἀδελφῶν κατεδιώχθησαν οἱ ληστεύσαν-τες εἰς Παγώνιον τὸν Μανθᾶκην καὶ υἱὸν τοῦ Λεωνίδαν Βασιλειάδην.

Συνέλαβον δὲ δύο ληστεῖς ὁ μὲν εἶνε ἐκ Πιτσάρη, ὁ δὲ ἐκ Κολωνίας. Ἐφῆρον καὶ τινα χριστιανὸν ἐ. Χουμλίστη Κίτσον, ὡς λιστα-παδόχον. Εὖγε εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Γιούμπατη.

Εἰς Βελτίστην τῶν Κουρῶν, ὡς πρὸς γραφον, ὁ Ἀδουραχμάν μιλιζήμει μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ μπνίμαση τοῦ Κρητικῶ Ἀλλ' Ἀγᾶ, ἐστάλησαν πρὸς εἰσπράττει τῶν Κυβερνητικῶν φόρων τῶν ἀπόκρου ὁ μουχτάρης ὑπεσχεθῇ διὰ τὰς φροντίδας, ἀλλ' οἱ ριθθέντες ἐπέμενον ζητούν-τες ρουσφετὶ ἅν φιλῶσι, ἐπειδὴ ἐγένετο λόγος πολλὸς καὶ ὁ μουχτάρης ἠνεῖτο, ὁ υἱὸς τοῦ Κρη-τικῶ ἀναστὰς ἀρχισαν καὶ πληγόντες τὸν μουχτάρ-ην ἔσπευσαν εἰς τὰς φωνῶν, οἱ χωρικοὶ καὶ ἐστει-λαν εἰς Ἰωάννην ἀκαταγγέλλοντες τοῦτο, ἀλλ' οἱ προεβήντες γινώσκοντες τὸ ἀποτελεσμα διὰ Ζήτους τηλεγραφῶσαντες εἰς Ἰωάννιναν διὰ οἱ χω-ρικοὶ ἀρνούμενοι καὶ ἐστέλλεται βήθεια καὶ σω-λαμβάνονται καὶ εἰσπράττει εἰς τὰς φυλακὰς δώ-δεκα ἐκ Βελτίστης. Ἐλπίσμεν δὲ τὸ ἐκίαιον θὰ ἀποδεχθῇ καὶ ὁ κακούργος θὰ τιμωρηθῇ.

Τὸ θέρος προμηνύεται τοικιμῶδες καὶ ἀ-νῆσυχον, ἐκτός ἂν οἱ Ἀλβανοὶ ποτηθῶσι ἀπὸ τὰ μέτρα τῆς Κυβερνῆσεως.

Ὁ οἰκιστὴς τῆς Χωροφυλακῆς Ἐσᾶτ πασᾶς μεταβὰς εἰς Αἰθῶνα ἐνήργησαν ἐρευνᾶν εἰς τὸν οἶον Ἐτέμινος βῆν, καθ' οὗ ὁ ἔρ-χον ὑπὸναι διὰ συνεννοεῖτο μετὰ ξένων κει-μάτων πρὸς διατάραξιν τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου, ἀλλ' οὐδὲν τὸ ἐνοχοποιητικὸν ἀνεκαλύφθη. Κατὰ προτροπὴν δὲ τοῦ Ἐσᾶτ οἱ κάτοικοι Αἰθῶνας ὑπέγραψαν εὐχαριστήριον πρὸς τὸν Σουλτᾶνον δηλώνοντες τὴν πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ ἀφοσίωσιν.

Ὁ γνωστὸς βῆς Παραμυθίας Φουστ Πρό-σως συνελέθη καὶ αὐτὸς διὰ τὰ ἀλβανικὰ κινή-ματα καὶ ἤχηθῃ εἰς Ἰωάννιναν. Ὁ βαλῆς Ὁ μὴν τσᾶς πεθεῖσι περὶ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ τὸν ἀπέλυσεν.

Εἰς Ἰωάννιναν ἀφίκετο Σουλτανική ἐπι-τροπὴ ἡ ὁ πρόεδρος ἔρχεν ἐπανειλημμένας συ-νευτεῖς μετὰ τοῦ γενικοῦ δικαιοῦ Ὁσμᾶν πασᾶ. Σκοπὸς τῆς ἐπιτροπῆς εἶνε τὰ ἀλβανικὰ κινήματα καὶ ἡ μελέτη τῶν ληπτικῶν μέτρων πρὸς ἀποσπῆσιν παντὸς κινδύνου.

Οἱ λησταὶ οἱ εἰσελθόντες εἰς τὴν εἰκὴν τῆς Τούρκας ἐν Λεσκαβερῷ ἀφῆρσαν παρὰ ταύτης περὶ τὰς 200 λίρας. Οἱ ἴδιοι λησταὶ προσπαθήσαντες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς Σουδεὶν ἡ-νέθησαν καὶ καταδιωχθέντες ἐφυγον ἄπρακτοι.

Τὰ περὶ ἰδρύσεως μονίμου ἐν Κρήτῃ ἡγε-μονίας ἐπιτελούνται, ἤρξαν καὶ τὰ σπουδαία καὶ συστηματικὴ πρὸς τοῦτο ἐργασία. Διὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνεζήτηθησαν καὶ ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ ἡγεμόνου, ἀλλ' ἕνεκα ἐγερσί-σης διαφωνίας ἀπεφασίσθη νὰ μὴ γείνη λόγος εἰς τὰ πρακτικά, ἡ δὲ συζήτησις ν' ἀναβληθῇ μέ-χρι τῆς προσεγγίζουσας βουλευτικῆς ἐκλογῆς. Ὁ πρίγκιψ εἰς τὰς ὁμιλίας του ἀποκρούει τὰς περὶ διαρκῶς ἡγεμονίας προτάσεις καὶ ἐνεργείας, μολοντὶ ἀποδοῖε πᾶσαν τὴν ἐμπιστοσύ-νην του ὅσον ἀφορᾷ τῇ τῆς δικαιοσύνης εἰς τοὺς προσβεβλημένους τὰς περὶ ἡγεμονίας ιδέας. Ἀλλ' ἦδη ἤρξεν ἀτυχὲς συζητούμενον τὸ ζήτημα, ἐὰν ὁ Πρίγκιψ ἐπιβυθῇ ἢ οὐχὶ τὴν ἡγεμονίαν, τὸ ὅποιον εἶνε ἐντελὴς ἀσύμφορον. Ὁ κ. Σκαλ-τσῶνης δημοσίᾳ ἀντεπεξήρτη καὶ καταπολε-μεῖ πᾶσαν πρότασιν μεταβολῆς τῆς παρουσίας τῶν πραγμάτων κατὰστάσεως ἐπὶ σκοπῷ μονιμοποιή-σεως αὐτῆς ἡ πρὸς εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ποτε εἰδους πολιτείας πλὴν τοῦ προσωρινῶς, διαδίδεται δὲ ὅτι τὸ ζήτημα διὰ διαπραγματευθῇ κατὰ τὴν ὁσονοῦπα γενήσασθαι ὁμοσπονδίας τῶν περὶ Κρήτης ἀπομνημονευμάτων αὐτοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Μαρτίου. Ἀγγέλλεται ἐκ Πετρο-πόλεως διὰ αἱ διαδελώσεις τῶν φοιτητῶν ἐπαρτήσαν, καὶ ὅπως σοβαρότερον ὁ λαὸς ἤρξεν νὰ λαμβάνῃ μέ-ρος ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν. Αὐτοκρατορικὸν οὐκ αἰὶον δια-τάσει τὸ κλεισμένον τῶν πανεπιστημίων καὶ τῶν σχολείων τῆς Πετροπόλεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7 Μαρτίου. — Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὁ λόρδος Κράμφορν, ἀπαντῶν εἰς ἐπ-ρώτην ἡγεμονίαν διὰ τὴν ἀγγλογερμανικὴν σύμβα-σιν ἐν Κίνα, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ μετατῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας συμφωνία εἶνε καθαρῶς ἡμπορικὴ καὶ διὰ τὰ δύο κράτη εἰσὶ συμφωνία ὅπως ἐπαρτήσιν ἐπὶ τῇ ἀκεραιότητι τῆς κινεζικῆς αὐτοκρατορίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 7 Μαρτίου. — Βεβαίως εἶνε συμμο-ρία Βουλγαρικῶν ὀπλισμένων κατεστῆκεν ἀγρίως τέσ-σaras μουσουλμάνους κακοκοινῶν τὸ ὅρος Μίχα (Κεβεκ) καὶ ἔκασταν τὰ σμάματα των. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν φονέων, οἵτι-νες προσαγγίνετες πρὸ τῆς Δικαιοσύνης ὡλοόγησαν ρητῶς τὴν πᾶσιν των.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἐξακο-λουθεῖσι λαμβάνουσιν ἅπαντα τὰ μέτρα τῆς ἀσφαλείας κατὰ παντὸς ὑπόπτου κινήματος ὁπαδῶν τοῦ κερμιάτου. Οὗτω πλὴν τῆς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καταλήψεως διαφόρων ἄλλων ἐπικαίρων σημείων, τῇ χώρας φρουροῦνται ἡδὴ ἀγρόπινος αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ καὶ αἱ γέφυραι, τὰς ὁποίας ὑπάρχον βεβαιῶς λόγοι νὰ πιστευθῇ, διὰ ἡδύνατον ν' ἀντιπαραστήσῃ διὰ δυναμίδος εἰς τὸν ἀέρα τὰ μέλη τοῦ κερμιάτου.

Βεβαίως εἶνε παρὰ τοῖς ἐπισήμοις κύριοι, διὰ ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς τῆς Θεσσαλο-νίκης Χαϊρεδὶν προσεκλήθη τηλεγραφικῶς ἐκ Κωνσταντινῶν. Οἱ λόγοι τῆς ἐπισυναμμένης ταύτης προσεκλήσεως δὲν ἐγινώσκονται, δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ βέβαιον, διὰ ἔχρουν σέβας μετὰ τὴν διε-ξαγωγὴν κατ' αὐτὰς διήκον τὸν Βουλγαρόν.

Αἱ νέα βουλευτικὰ ἐκλογὰ ἐν Σερβίᾳ θὰ ἐνεργηθῶσι τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ προσε-χῶς Μαΐου. Τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῆς Κυ-βερνήσεως, τὸ ὅποιον ὡς λέγεται συνετάχθη ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Βασιλέως, θὰ περικεῖται ριζικὰς μεταρρυθμίσεις. Βεβαίως εἶνε ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀπεφάσισε τὴν ἀνα-θεώρησιν τοῦ Συντάγματος. Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνέλευσης ἐν τῷ λόγῳ Του θὰ ζήτησιν παρὰ τῶν νέων βουλευτῶν νὰ τρο-ποποιήσιν τοὺς συνταγματικούς νόμους.

Τηλεγραφῶσιν ἐκ Πετροπόλεως ὅτι ἐπει-δὴ ἐπετέθη ὁ φοιτητικὸς ἀναταραχῶς, ἐκρίθη ὁ στρατιωτικὸς νόμος εἰς Ὀδησσόν, εἰς Κίεβον καὶ Χαρτ

Στάτης παραλαβών αὐτὸν μετέβη εἰς τὸ Μουσεῖον ὅπου τῷ ἐπεδείχθησαν πάντα τὰ εὐρήματα τῶν Κυθήρων. Ὁ ἀρχιτεχνίτης ἐθαύμασε τὸν Ἑρμῆν, εἶπε δὲ εἰς τὸν κ. Στάτην ὅτι τοιοῦτον ἄγαλμα οὐδὲν Μουσεῖον κέκτηται. Ὁ κ. Καροτασοῦτος εἶνε νεώτατος καὶ ἄριστος συλλογῆς ἀγαλμάτων καὶ καθαροῦ. Ἐν Ἰταλίᾳ ἀπολαύει μεγάλης φήμης. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Νεαπόλεως ἔδωκεν αὐτῷ ἄδειαν ἐνὸς μηνός, ἀλλ' ἐν ἡ περιπτώσει ἀπαιτηθῇ παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπέτρεψεν αὐτῷ νὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα καὶ πλεονέκτον χρόνον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀφίκετο ἐκ Πατρῶν ὁ κ. Στυρ. Δουραμάνης ἱατρός ἐκ Συρράκου μετὰ τοῦ ἐγγόνου τοῦ Δημ. Δ. Ζώγκου.

— Διτλήθεν ἐντεῦθεν ἐκ Ζακύνθου μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος ἐργαστασιάρχης κ. Βασίλ. Δ. Γιάκος.

— Ἀφίκετο ἐκ Κζλαρρυτῶν ὁ ἄριστος χρυσοχόος κ. Ἀπόστ. Βούλγαρης κομίσας ἄρκετὴν ποσότητα κοσμημάτων ἀργυρῶν ἀρχαίας τέχνης, ἅτινα ἔγιναν ἀνάρπαστα παρὰ τῶν ἐνταῦθα καθεκάστην ἀφικνουμένων ξένων περιηγητῶν.

— Ἀφίκετο ἐκ Βώλου ὁ κ. Δημ. Βαλτατζῆς ἔμπορος καὶ Χαρ. Κοσβογιάννης.

— Ἀφίκετο ἐκ Τεργέστης ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Γεώργιος Κούρεντας ἔμπορος.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

[Δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἱστορικὸν ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον συντείνει εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ χάσματος τῆς ἱστορίας ἀπὸ τὰς τελευταίας ἐποχάς τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο φαίνεται ὅτι ἦτο τοῦ μακαρίτου διδασκάλου Ἀθανασίου τοῦ Ψαλλίδα· ἐδόθη δὲ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν δημοσιότητα ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Τισαμενοῦ καὶ τὸ 1831. Ἐκρίναμεν δὲ εὐλογον νὰ τὸ μεταφέρωμεν εἰς τὰς στήλας τῆς «Φωνῆς» καὶ νὰ τὸ ἀφῇσθαι εἰς τὴν ἰδίαν γλῶσσαν εἰς τὴν ἐγγραφὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.]

Εἰς τὸ νησί τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Σπανοῦ εὐρέθη ἕνα παλαιὸ χειρόγραφο, χωρὶς ἀρχὴ καὶ τέλος, δεμένο σὲ τέταρτο μικρὸ, καὶ φαίνεται οἱ κατὰ καιρὸν πατέρες τοῦ μοναστηρίου ἔκαμαν ὁλόφωρα σημειώματα εἰς χωριστὰ τετράδια, λόγους, καὶ ἱστορίας, καὶ κἀνένας ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους τὰ ἔδωκεν ὅλα ἑμῶς εἰς ἕνα τόμον κοντόχοντρον, τὸν ὁποῖον οἱ Ἰωαννῖται τὸν ὠνόμαζαν Κουβαρᾶν, εἰδόντες τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ σχῆμα. Αὐτὸ ὅμως ὕστερον τὸ ἐπῆραν πολλοὶ καὶ ἀντέγραψαν τὰ ἱστορικὰ σημειώματά του, καὶ τέλος ἀπέμεινεν εἰς τὸ σχολεῖον Καπλάνη· καὶ εἰς τοὺς 1820 Αὐγούστου 23 ὅπου ἔκαψεν ὁ Ἀλῆ-πασῆς ὁ πολιορκημένος τὰ Ἰωαννίνα, ἔκαψε καὶ τὸ σχολεῖον καὶ τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὸν Κουβαρᾶν.

Ἱστορικὸν Κομνηνοῦ Μοναχοῦ, καὶ Πρόκλου Μοναχοῦ. Περί διαφόρων Δεσποτῶν τῆς Ἠπείρου, καὶ τοῦ τυράννου Θωμᾶ τοῦ Δεσπότη, καὶ Κομνηνοῦ τοῦ Πρελοῦμπου.

Τοῦ μακαρίτου ἐκείνου βασιλέως κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου πρὸς τὰς ἀκηράτους μεταστάνας μονάς, καὶ τὴν τῶν Ρωμαίων βασιλείαν ἐπὶ παιδὶ καταλείψαντος νέῳ, καὶ ὑπὸ ἐπιτρόπων τὴν ἅπασαν διοικεῖσθαι θεσπίσαντος Ρωμαῖδα, ἄδειαν ὁ τῶν Σέρβων κατάρχων εὐρηκῶς, ἐπιπλεῖν τὰ τῶν Ρωμαίων ὄρια. Στέφανος δ' οὗτος κατωμαζέτο ὁ καὶ Κράλης Σερβίας ἀπάσης· διὰ δὲ τὰς ἐαυτῷ περιτίθεται, καὶ βασιλεὺς παρὰ τῶν ἰδίων ἐπιφημίζεται Σατραπῶν, καὶ πᾶσαν λήϊζεται τὴν Ρωμαῖδα γῆν. Τὰς δὲ ἐν αὐτῇ πόλεις τε καὶ χώρας, τὰς μὲν πολιορκίᾳ εἰλιφῶς, τὰς δὲ εὐνοίᾳ καὶ δώροις δεξιωσάμενος πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπάσατο· εἶτα καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι Βλαχίαν ἐπιπλεῖν καὶ ταύτην ὑφ' ἑαυτὸν ποιησάμενος, ἕνα τῶν αὐτοῦ Σατραπῶν, Πρέλουμπον, οὕτω καλούμενον, ἄρχοντα ταύτης ἀναδείκνυσιν, τῷ τοῦ Καίσαρος ἀξιώματι τοῦτον τιμήσας.

Τὸν δὲ ἴδιον ἀδελφὸν καλούμενον Συμεῶν,

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ κ. Βασίλειος Οἰκονόμου καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἄνω Σουδενὰ καὶ ὁ κ. Γεώργιος Γκοτίνος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μονοδένδριον. Ἐκ Κάτω Βίτσης ὁ κ. Γεώργιος Πέτσος καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξανδρείαν, ἐκ Τεργέστης ὁ κ. Νικόλαος Μουτσόπουλος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κων(σταντι)πόλεως εἰς Κάτω Σουδενὰ, ἐκ Καΐρου ὁ κ. Δημήτριος Πέτσος οἰκογενειακῶς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σοποτσέλιον, ἐκ Σερρών ὁ κ. Ἀθανάσιος Γκράτζιος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κάτω Σουδενὰ.

— Ὁ ἐκ Κάτω Βίτσης τοῦ Ζηγορίου ἀγαπητὸς ἡμῶν φίλος Παναγιώτης Πλούμης, φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς ὑποστὰς τὰς ἐν τοῖς γενικοῖς μαθήμασιν ἐξετάσεις ἔτυχε τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ ἁρίστα· ἐπαξίως τῶν ἐμβριθῶν μελετῶν του. Συγχαίροντες ἀπὸ μέσος καρδίας τὸν προσφιλέστατον, συμπληρῶν καὶ εὐέλπιδαν νέον, τὸν ὑπόδειγμα φιλοπονίας, φιλομαθείας καὶ φιλοτιμίας εὐχόμεθα αὐτῷ παρόμοιον θρίαμβον καὶ ἐν ταῖς ἐπὶ διδασκαλίᾳ ἐξετάσει πρὸς πληρὴν ικανοποίησιν τῶν ἀντύτων κόπων αὐτοῦ καὶ τῆς εὐγενούς του καρδίας.

— Ἀπεβίωσε τὸ μονάκριβο ἀγγελόιδι τοῦ ἐκ Κάτω Σουδενῶν κ. Γεωργίου Στούπη, μαθητῆς τοῦ πρακτικοῦ Λυκείου Κωνσταντίνος καταδυθείσας εἰς βαρὺ πένθος τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὓς συλλυπούμεθα ἱπποδωδως. Π. Π.

— Ἀνεχώρησεν ἀπερχόμενος εἰς Καλαφάτ τῆς Ρωμανίας ὁ κ. Στεφ. Ἀλεξίου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην ὁ κ. Ἰω. Δούμας γενικὸς διευθυντὴς τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Κρυονέριον πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἀνασκαφῶν ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης.

— Ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Λάμπρου, ἡ χαριτωμένη θυγάτηρ τοῦ κ. Ἰω. Π. Λάμπρου ἀντήλλαξεν ἄρρα-

δες ἐξ ἀνεψιάς ἐτύγγανε τοῦ βασιλέως Παλαιολόγου, τοῦτον Δεσπότην τιμήσας, εἰς Αἰτωλίαν ἐξέπεμψεν ἀρχηγὸν καὶ ἡγεμόνα ταύτης καταστήσας τοῦτον, ὅς καὶ ἐν ταύτῃ γενόμενος, τὴν τοῦ μακαρίτου Δεσπότη Ἰωάννου θυγατέρα μνηστεύεται Θωμαΐδα, οὕτω καλουμένην, ὀρφανὴν ἐκ πατρὸς οὖσαν, ἐπὶ μητρὶ καὶ μόνῃ τὰς ἐλπίδας σαλεύουσαν, καὶ ἐπ' ἀδελφῷ νέῳ, ὃν καὶ ὡς ἔμμερον ὁ βασιλεὺς Ρωμαίων εἰληφῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπήγαγε, καὶ τὴν τοῦ Κατακουζηνοῦ θυγατέρα ἐπιγαμβρεύσας αὐτῷ, ἐκέισε εἶναι πεποιήκεν· ἡ δὲ μήτηρ τούτων τῶν παίδων, τῆς Θωμαΐδος φημί καὶ τοῦ ταύτης ἀδελφοῦ Νικηφόρου, βασιλὶς Ἄννα ἐπιγαμβρεύεται ἑαυτῇ ἄρχοντά τινα ἐκ τοῦ Βουλγάρων γένους Δεσπότην Κομνηνὸν καλούμενον, ἀδελφὸς ὄντα τοῦ βασιλέως Βουλγάρων Ἀλεξάνδρου, γυναικάδελφον δὲ τοῦ ἀνωθεν ρηθέντος Στεφάνου· καὶ αὐθις ἐπὶ τὰ Κάνινα καὶ τὰ Βέλγραδα χωρεῖ, τὸν Συμεῶν μόνον μετὰ τῆς βασιλίσσης Θωμαΐδος τῆς ἰδίας γαμετῆς καταλιπὼν ἐν ὄλῳ τῷ δεσποτάτῳ, ἥτοι τῇ Αἰτωλίᾳ πάσῃ, ὡς κληρονόμον ἐκ προγόνων αὐτῆς καὶ τοῦ ταύτης ἀνταδελφου.

Μετὰ δὲ τινος χρόνου παραδρῶν ἐκποδὼν ὁ βασιλεὺς Στέφανος γεγονώς, καὶ καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἀπάρας δικαιωτήρια, ἔτι καὶ οἱ τούτου σατράπαι, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς Βλαχίας εἰληφῶς ἀρχὴν Καῖσαρ ὁ Πρέλουμπος καὶ αὐτὸς ἐξ ἀνθρώπων γενόμενος, ἐπιδημεῖ τῇ ἐν Ἑλλάδι Βλαχίᾳ ἐκ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ὁ τῆς εὐσεβοῦς βασιλίδος ἀνταδελφός Νικηφόρος ὁ Δεσπότης, καὶ ταύτην ὑφ' ἑαυτὸν ποιησάμενος, πρὸς δὲ καὶ τὴν πατρῶν ἀρχὴν εἰληφῶς, ἥτοι τὸ δεσποτάτον, τὸν δὲ ἴδιον γαμβρόν, τὸν Δεσπότην λέγω Συμεῶν, τῆς ἀρχῆς ἐκβαλὼν τοῦ δεσποτάτου, εἰς Καστορίαν ἐκπέμπει τοῦτον μετὰ καὶ τῆς βασιλίσσης Θωμαΐδος· αὐτὸς δὲ πᾶσαν περιζώνεται τὴν ἀρχὴν, τῆς ἐν Ἑλλάδι λέγω Βλαχίας, καὶ αὐτῆς τῆς Αἰτωλίας.

Εἰσέλευσις τοῦ Δεσπότη

Ὁ δὲ γε Συμεῶν ἐν Καστορίᾳ γενόμενος, καὶ ταύτην εἰληφῶς παρατήρῃ, καὶ φρουρίᾳ τινα καὶ πόλεις καὶ χώρας πλείστας, αὐτῇ Καστορίᾳ τὴν οἰκίαν ἐποιήσατο· πολλῶν δὲ τούτῳ προσχωρησάντων Ρωμαίων, Σέρβων καὶ Ἀλβανιτῶν, καὶ εἰς τέσσαρας ἡ καὶ πέντε χιλιάδας τὸ ἑαυτοῦ ἀριθμήσας στράτευμα, βασιλεὺς παρ' αὐτῶν ἀναγορεύεται, καὶ τῆς Καστορίας ἐξέρχεται πρὸς δὲ τὰ τῆς Σερβίας ἐπιστρατεύει ὄρια, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς δῆθεν καὶ τοῦ ἀνταδελφου αὐτοῦ Στεφάνου τὴν ἀρχὴν παραληφόμενος· οὕτω δὲ ποδὶ τῇ ἀρχῇ προσερείσας τῆς Σερβίας, καὶ ὁ τοῦ Νικηφόρου Δεσπότη θάνατος τούτῳ προσαγγέλλεται· οὗτος γὰρ ἐκ τῆς Κωνσταντινου-

πόλεως μετὰ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ κ. Γ. Νικολαΐδης.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Καρδίτσαν ὁ κ. Ἀναστ. Κούρτιος φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

— Ὁ νεαρὸς καὶ εὐέλπις Ἠπειρώτης φοιτητὴς τῆς τῆς νομικῆς κ. Κωνστ. Μ. Μέκιος, ἀκολουθῶν τὰς πατριωτικώτατας παραδόσεις τῶν ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς προγόνων του, ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης, ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀναπλάσεως, σειρὰν διαλέξεων περὶ τοῦ τυράννου Ἀλῆ-Πασᾶ τοῦ Τεπελενλῆ· ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου ἐκ τῶν ἐν τοῖς γράμμασι διακρινόμενων καὶ ἰδία συναδέλφων του φοιτητῶν, οἵτινες μεθ' ὅλων ἐξαιρετικῆς καὶ εἰλικρινούς πρὸς τὸν ρήτορα ἀγάπης, παρακολουθοῦν μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς διαλέξεις του, ἃς μετ' εὐγλωττίας καὶ ἀπεριόριστου διεισότητος διεξέρχεται. ὁ πλήρης πατριωτικὸς μένος κ. Κ. Μέκιος, Συγχαίρουσα ἀπὸ καρδίας ἡ «Φωνὴ» τῆς Ἠπείρου καὶ μετ' αὐτῆς, ἐξαναφιδόλως, οἱ συμπατριῶται, τὸν εὐέλπιτον Ἠπειρώτην νέον, δὲν ὀκνεῖ νὰ ἐνθαρρύνῃ αὐτὸν καὶ εἰς εὐρυτέρας μελέτας ἐπὶ τῶν ἀφορῶντων τὴν Ἠπείρον.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ ΡΑΠΤΑΙ

Νεωτερισμός, κομψότης, στερεότης

143—Ὁδὸς Αἰόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάννη καὶ Κ. Σεκαρά κόπτονται καὶ ράπτονται μετὰ ζηλευτὴ κομψότητα καὶ στερεότητα ὅλα τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικὰς.

πόλεως ἐλθὼν, ὡς ἐφημεν, καὶ τῶν δύο ἐπαρχιῶν τὴν ἀρχὴν σφετερησάμενος, τῆς Βλαχίας φημί καὶ τοῦ δεσποτάτου Αἰτωλίας, καὶ τοὺς Ρωμαίους πάντας ἐξορίστους εὐρών, τοὺς μὲν τῆς Βλαχίας ἐκ τῆς τῶν Σέρβων ἐπιθέσεως, τοὺς δὲ τῆς Αἰτωλίας ἐκ τῆς τῶν Ἀλβανιτῶν δυστροπίας καὶ κακογνωμίας, τούτους δὲ βουλόμενος ἐπισυναΐζει, καὶ πρὸς τὰς ἰδίας ἀποκαταστήσαι κληρονομίας, τοὺς δὲ Ἀλβανίτας τέλεον ἐκδιώζει τοῦ τόπου, οὐκ ἐφθῇ τοῦτο ποιῆσαι· ἀξιόμαχον γὰρ δύναμιν ἰδίαν μὴ κεκτημένος, Τύρκοις προσεκαλέσατο εἰς συμμαχίαν. Ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀχελῶν, καὶ πόλεμον συγκροτήσας κατὰ τῶν Ἀλβανιτῶν, κατακρατεῖται ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀναιρεῖται, τριετίαν μόνον ἄρξας ἐπὶ μῆσι δύο καὶ ἡμέρας τινὰς ἔτους ὑπάρχοντος ὡς (1358). Τοῦτο μαθὼν ὁ βασιλεὺς Συμεῶν, τὰ τῆς Σερβίας καταλείπει ὄρια, κατὰ τῆς Βλαχίας ἐκστρατεύει, καὶ ταύτης ἐγκρατὴς γίνεται, καὶ ἐν αὐτῇ τῶν Τρικκάλων πόλει τὰ βασιλεία ἐπήξατο, καὶ τὴν Αὐγούστην Θωμαΐδα ἐκ τῆς Καστορίας μετακαλεσάμενος ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Τρικκάλων ταύτην εἰσάγει, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν βασιλείων ἀναβιβάσας αὐλήν, ἐκέισε ταύτην κατέλιπεν ἐπὶ δυσὶ τέκνοις, ὃν τὸ μὲν ἄρρεν, τὸ δὲ θῆλυ· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὴν Αἰτωλίαν ἐχώρει· ἔσπευδε γὰρ κἀκεῖνην ὑφ' ἑαυτὸν ποιῆσθαι, ὃ καὶ γέγονεν· οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ ἀσμένως αὐτὸν προσεδέξαντο, καὶ ὡς βασιλεὺς εὐφύμησον, καὶ τὴν Ἄρταν σὺν τοῖς Ἰωαννῖναις αὐτῷ παραδέδωκαν μετὰ τῶν λοιπῶν φρουρίων, ὃν ἡ Αἰτωλία πᾶσα κέκτηται. Δώροις οὖν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς Συμεῶν τοὺς προῤῃχοντας τῶν Αἰτωλῶν δεξιωσάμενος, πάλιν ὀπίσθεν ἐπὶ τὴν Βλαχίαν παραγίνεται· ἐκάλει γὰρ τούτον ἡ τοῦ Χλαπένου ἐπέλευσις· οὗτος τοίνυν ὁ Χλαπένης εἰς τὴν τῶν Σερβικῶν Σατραπῶν, καὶ τινα φρουρίαν ἐκ τῶν Ρωμαϊκῶν ὁρίων εἰληφῶς, ἀλλὰ οὐ καὶ τὴν μεγαλόδοξον πόλιν Βέρροϊαν, μεγάλως ἐπὶ τοῖς κατορθώμασιν ἐσέμμενεν· ὅθεν καὶ γυναικὰ λαμβάνει τὴν τοῦ Πρελοῦμπου ἐκείνου γαμετήν, ὃν ὁ λόγος φθάσας ἐδήλωσε τῆς Βλαχίας προκαταρξάνα· τεθνήκως γὰρ ὁ Πρέλουμπος ἐκεῖνος κατέλιπε ταύτην ἐν τῇ Τρικκάλων πόλει μετὰ καὶ νεῶς ἐνός, τοῦ ὕστερον τυραννήσαντος τὴν πολυθρύλλητον τῶν Ἰωαννῖνων πόλιν, καὶ τοῦ λάβδρα ἐκ ταύτης ἀφελόντος καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ λάβδρα προθέντος ἐν αὐτῇ· τὸ γὰρ πολυθρύλλητον εἶναι ταύτην καὶ λέγεσθαι, μὴ ἢ ὥστε ἦν [μηδοσιὺν ἴσ.] ἀνεχόμενος, πολυθνήκην πεποιήκεν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐμπροσθεν διηγῆσθαι καὶ ἐν καιρῷ τῷ ἰδίῳ, ἀρτίως δ' ὁ λόγος τὸν εἰρμὸν ἐχέτω τῆς διηγήσεως.

(ἀκολουθεῖ)